RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

IXe KAMER

A R R E S T

nr. 231.111 van 5 mei 2015
in de zaak A. 209.947/IX-8172

In zake : Caroline DE MEY
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Stijn Verbist
kantoor houdend te 2000 Antwerpen
Graaf van Hoornestraat 51
bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen :

de BELGISCHE STAAT, vertegenwoordigd door de minister van Justitie
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaten David D'Hooghe en Filip Lahaye
kantoor houdend te 1000 Brussel
Loksumstraat 25
bij wie woonplaats wordt gekozen

Tussenkomende partij :

Johan VANDEVELDE
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Barteld Schutyser
kantoor houdend te 1050 Brussel
Louizalaan 99
bij wie woonplaats wordt gekozen

I. Voorwerp van het beroep

1. Het beroep, ingesteld op 26 augustus 2013, strekt tot de nietigverklaring van het koninklijk besluit van 17 juni 2013 waarbij Johan Vandevelde wordt benoemd tot gerechtsdeurwaarder.

II. Verloop van de rechtspleging

2. De verwerende partij heeft een memorie van antwoord ingediend en de verzoekende partij heeft een memorie van wederantwoord ingediend.

Johan Vandevelde heeft een verzoekschrift tot tussenkomst ingediend. De tussenkomst is toegestaan bij beschikking van 4 oktober 2013. De tussenkomende partij heeft een memorie ingediend.

Eerste auditeur Geert De Bleeckere heeft een verslag opgesteld.

De verzoekende partij, de verwerende partij en de tussenkomende partij hebben een laatste memorie ingediend.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 9 maart 2015.

Kamervoorzitter Geert Van Haegendoren heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Lize Vandersteegen, die *loco* advocaat Stijn Verbist verschijnt voor de verzoekende partij, advocaat David D'Hooghe, die verschijnt voor de verwerende partij en advocaat Barteld Schutyser, die verschijnt voor de tussenkomende partij, zijn gehoord.

Eerste auditeur Geert De Bleeckere heeft advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Juridisch kader en feiten

3.1. De te volgen procedure bij de benoeming van een gerechtsdeurwaarder is ten tijde van de bestreden benoeming geregeld in artikel 512 van het Gerechtelijk Wetboek, dat toentertijd luidde:

> "§ 1. De kandidaat voor een ambt van gerechtsdeurwaarder richt zijn aanvraag bij een ter post aangetekende brief tot de Minister van Justitie en tot de voorzitter van de Nationale Kamer van de gerechtsdeurwaarders en zendt eveneens aangetekend een afschrift ervan samen met zijn dossier, bevattende de documenten die staven dat hij voldoet aan de voorwaarden gesteld in artikel 510, aan de syndicus-voorzitter van de raad van de arrondissementskamer waar hij solliciteert.
> De voormelde kandidaturen moeten op straffe van verval worden ingediend binnen een termijn van één maand na de bekendmaking van de vacature in het Belgisch Staatsblad.
> De bekendmaking kan geschieden op zijn vroegst zes maanden voor het ontstaan van de vacature.
> Geen benoeming kan geschieden dan nadat de termijn bepaald in het tweede lid is verlopen.
> § 2. De Minister van Justitie wint het met redenen omkleed advies van de procureur-generaal, van de procureur des Konings en van de raad van de arrondissementskamer in over de verdiensten en de bekwaamheid van de kandidaten.
> Na ontvangst van de aanvraag om advies zendt de syndicus-voorzitter van de raad van de arrondissementskamer een afschrift van de aanvraag over aan de voorzitter van de Nationale Kamer van de gerechtsdeurwaarders.
> § 3. De kandidaat wordt in kennis gesteld van de adviezen. Hij beschikt over een termijn van 10 dagen om zijn opmerkingen aan de om advies gevraagde instanties voor te leggen en te vragen gehoord te worden, in voorkomend geval bijgestaan door een raadsman van zijn keuze.
> Het definitieve advies van de raad van de arrondissementskamer wordt aan de voorzitter van de Nationale Kamer van de gerechtsdeurwaarders overgezonden.
> De definitieve adviezen worden aan de Minister van Justitie medegedeeld, door respectievelijk de procureur-generaal, de procureur des Konings en de voorzitter van de Nationale Kamer van de gerechtsdeurwaarders, of door hun gemachtigde vertegenwoordiger, binnen een termijn van 40 dagen te rekenen van de datum van ontvangst van de aanvraag om advies, of indien de betrokkene gebruik heeft gemaakt van de in § 3, eerste lid, bedoelde mogelijkheid, binnen een termijn van 30 dagen te rekenen van de datum van ontvangst van zijn opmerkingen of van de datum waarop hij door de om advies verzochte overheid werd gehoord.
> Terzelfder tijd zendt de voorzitter van de Nationale Kamer van de gerechtsdeurwaarders het door de syndicus-voorzitter samengestelde dossier van de kandidaat over aan de Minister van Justitie.

§ 4. Nadat de Minister van Justitie de definitieve adviezen en het dossier heeft ontvangen, draagt hij een kandidaat ter benoeming voor aan de Koning.
§ 5. De Koning bepaalt de procedure en de regels voor de voortzetting van het deurwaarderskantoor in geval van ontslag, overlijden, schorsing of afzetting."

Het Gerechtelijk Wetboek schrijft geen nadere regels voor over de inhoud van het advies dat door de raad van de arrondissementskamer moet worden uitgebracht of over de werkwijze van de FOD Justitie en de minister van Justitie bij de voordracht van een kandidaat. Met verschillende omzendbrieven is evenwel gepoogd de adviesverlening te stroomlijnen en een betere vergelijking van de titels en verdiensten van de kandidaten mogelijk te maken.

3.2. In omzendbrief nr. 116 van 7 april 2008 'Adviesprocedure bij de benoeming van gerechtsdeurwaarders' (hierna: omzendbrief nr. 116) is bepaald dat kandidaten bij hun kandidaatstelling voortaan gebruik dienen te maken van een standaard *curriculum vitae* (cv), waarbij zij een gemotiveerd advies van vroegere en huidige werkgevers voegen, en dat de raad van de arrondissementskamer vervolgens op een standaardformulier een 'globaal advies' uitbrengt, waarin de kandidaten worden beoordeeld op welbepaalde criteria. Tevens werd de opdracht van de FOD Justitie en van de minister van Justitie verduidelijkt.

In arrest nr. 222.142 van 18 januari 2013 oordeelde de algemene vergadering van de afdeling Bestuursrechtspraak van de Raad van State dat omzendbrief nr. 116 geen reglementair karakter heeft en dat de toepassing van de erin vermelde criteria ervaring in de gemeente en in het kantoor, op zich, niet tot een regelmatige rangschikking van de kandidaten kan leiden.

3.3. Met omzendbrief nr. 196 van 8 mei 2012 'Adviesprocedure bij de benoeming van gerechtsdeurwaarders' (hierna: omzendbrief nr. 196) werd omzendbrief nr. 116 vervangen. Deze nieuwe omzendbrief, waarover de minister stelt dat het om een loutere beleidslijn in de totstandkoming van de benoemingsbesluiten gaat, is in de voorliggende zaak toegepast. De omzendbrief beveelt aan dat de benoeming van gerechtsdeurwaarders verloopt volgens de hierna beschreven procedure:

1) De kandidaten maken bij hun kandidaatstelling gebruik van een standaard cv, waarbij adviezen van de vroegere en huidige werkgevers omtrent de bekwaamheid en de vaardigheden van de kandidaat gevoegd kunnen worden. Deze adviezen worden uitgebracht op standaardformulieren ‘gemotiveerd advies’. De kandidaat bezorgt zijn kandidatuur met de erbij behorende documenten aan de syndicus-voorzitter van de raad van de bevoegde arrondissementskamer.

2) Er wordt aanbevolen dat de raad van de arrondissementskamer de kandidaat vervolgens uitnodigt voor een persoonlijk gesprek. Op basis van dit gesprek, het standaard cv en de formulieren ‘gemotiveerd advies’ dient de raad van de arrondissementskamer dan op een standaardformulier een ‘globaal advies’ uit te brengen. In dit ‘globaal advies’ moet een conclusie omtrent de ‘bekwaamheid’ van de kandidaat worden geformuleerd die minstens de volgende elementen dient te bevatten: ‘beroepsbekwaamheid en ervaring op het terrein’, ‘kennis van de procedures, regels, …’ en ‘kwaliteit van het werk en ingesteldheid’. Daarnaast moet het ‘globaal advies’ ook een conclusie over de ‘vaardigheden’ van de kandidaat bevatten, waarin minstens de volgende elementen aan bod komen: ‘sociale vaardigheden’, ‘organisatie en efficiëntie’, ‘leidinggeven en coaching’ en ‘aanpassing aan moderne technologieën’. De ‘bekwaamheid’ van de kandidaat wordt gequoteerd op 25 punten, diens ‘vaardigheden’ op 10 punten.

3) Formuleert de kandidaat geen opmerkingen op dit advies, dan wordt het aan de voorzitter van de nationale kamer van gerechtsdeurwaarders toegezonden. Indien de kandidaat wel opmerkingen doet gelden kan hij nogmaals worden gehoord, waarna de raad van de arrondissementskamer een definitief ‘globaal advies’ uitbrengt en dit bezorgt aan de voorzitter van de nationale kamer van gerechtsdeurwaarders. Het dossier wordt daarna door de voorzitter van de nationale kamer van gerechtsdeurwaarders aan de FOD Justitie toegezonden.

4) Uitgaande van het dossier, waaraan ook de adviezen van de procureur-generaal en van de procureur des Konings zijn toegevoegd, geeft de FOD Justitie een algemene quotering per kandidaat, die de grondslag vormt voor een rangschikking van de kandidaten. Voor deze quotering houdt de FOD Justitie enerzijds rekening met de ‘anciënniteit/beroepservaring’ van de kandidaat. Dit onderdeel staat op 35 punten, die verdiend kunnen worden volgens drie criteria: ‘globale ervaring’

(20 punten), ‘ervaring in het arrondissement’ (8 punten) en ‘plaatsvervangingen’ (7 punten). Anderzijds wordt rekening gehouden met de ‘bekwaamheid en vaardigheden’ van de kandidaat zoals deze werden beoordeeld in het ‘globaal advies’ van de raad van de arrondissementskamer dat eveneens op 35 punten is gequoteerd.
Bij gelijke puntenscores wordt vervolgens en zo nodig rekening gehouden met ‘andere elementen binnen het ambt en elementen en activiteiten gerelateerd aan het ambt’. Het gaat om de volgende elementen: ‘actief in beroepsvereniging’, ‘academische kennis en activiteiten / publicaties, voordrachten en uiteenzettingen’, ‘gevolgde nuttige opleidingen’ en ‘andere nuttige ervaring’.
5) Volgens de rangschikking die door de FOD Justitie is opgesteld, de adviezen en de elementen uit het dossier draagt de minister van Justitie een kandidaat voor benoeming voor.
6) De benoeming gebeurt uiteindelijk door de Koning.

4.1. In het Belgisch Staatsblad van 1 juni 2012 worden acht vacante betrekkingen bekendgemaakt voor het ambt van gerechtsdeurwaarder in het gerechtelijk arrondissement Brussel.

4.2. Voor de betrekking waarin de thans bestreden benoeming is gebeurd, stellen zowel verzoekster als de tussenkomende partij zich kandidaat. In totaal postuleren 43 kandidaten.

4.3. Op 6 september 2012 vraagt de minister van Justitie de bij artikel 512, § 2 en § 3, van het Gerechtelijk Wetboek vereiste adviezen.

4.4. Respectievelijk op 8 en 11 oktober 2012 verstrekt de procureur des Konings te Brussel een gunstig advies met betrekking tot verzoekster en de tussenkomende partij.

Respectievelijk op 15 en 25 oktober 2012 verleent de procureur-generaal bij het hof van beroep te Brussel een gunstig advies met betrekking tot de tussenkomende partij en verzoekster.

4.5. Op 7 november 2012 brengt de raad van de arrondissementskamer van de gerechtsdeurwaarders van het gerechtelijk arrondissement Brussel (hierna: de raad van de arrondissementskamer) over verzoekster een 'globaal advies' uit. Verzoekster krijgt voor het criterium 'bekwaamheid' 23/25 en voor het criterium 'vaardigheden' 9/10, hetgeen resulteert in een eindquotering van 32/35.

De raad van de arrondissementskamer motiveert verzoeksters score voor 'bekwaamheid' als volgt:

> "Deze kandidate heeft van jongs af aan kennis kunnen maken met de veelzijdigheid van het ambt doordat haar vader (gerechtsdeurwaarder) zeer openhartig communiceerde over zijn 'vak'. Hierdoor had zij reeds op jonge leeftijd een realistisch beeld van het beroep.
> Als stagiaire bekwaamde zij zich in de vele juridische en administratieve facetten.
> Wetgeving, regelgeving in de breedste zin en alle procedures studeerde en leerde zij plichtsbewust en met grote aandacht. Na de stage werd zij alzo op het kantoor één van de aanspreekpunten voor het cliënteel en het personeel met vragen omtrent alle vormen van tenuitvoerlegging.
> Gelet op haar groeiende interesse en aanzwellende bekwaamheid verkreeg zij mettertijd de verantwoordelijkheid over de verdelingen, alsook over de complexe of delicate dossiers. Met haar analytische geest vindt zij steeds de correcte oplossing, welke zij met zin voor synthese mondeling of schriftelijk kan verwoorden.
> Om voeling met het terrein te krijgen, vergezelde zij eerst als getuige en nadien als stagiaire met regelmaat de optredende titularissen. Sedert haar eedaflegging op 26 oktober 2001 heeft zij haar eigen ruime terreinervaring opgebouwd. Zij is inmiddels vertrouwd met betekeningen in de ruimste betekenis, beslagen, uitdrijvingen, vaststellingen en buitengewone opdrachten op alle uren van de dag en de nacht.
> Koelbloedig trotseert zij de riskantste opdrachten.
> Zij aarzelt niet om op kritieke momenten een beslissing te nemen. Ze weegt hierbij de verschillende opties met elkaar af en zal zich grondig informeren. Eens een bepaalde piste gekozen, verdedigt zij onderbouwd haar beslissing. Deze eigenschap is belangrijk op het terrein waarbij de te volgen strategie vaak moet worden aangepast aan de wisselende omstandigheden.

Haar engagement voor het ambt bevestigde zij ondermeer door het onderrichten van verschillende lesonderdelen van de erkende opleiding niveau A JU02 'Uitvoeringsrecht' aan het Opleidingsinstituut van de Federale Overheid.
Overigens is zij eerlijk collegiaal ten aanzien van confraters en aanhoudend positief ingesteld ten aanzien van het ambt. Zij hecht een groot belang aan het (modern) imago van het beroep. In dit kader is zij voorstander van een strenge toepassing van de deontologie."

Verzoeksters score voor 'vaardigheden' wordt als volgt gemotiveerd:

"Takt, diplomatie en luisterbereidheid zijn de peilers van haar sociale vaardigheid.
Met confraters en kantoormedewerkers onderhoudt zij de beste contacten. Schuldeisers respecteren haar humane aanpak en de schuldenaars respecteren haar op hun beurt evenzo. Voor alle gedingpartijen neemt zij de tijd en op hun vragen zal zij pedagogisch antwoorden.
Haar evidente drietaligheid met daarbij noties van het Italiaans, Duits en een beetje Turks vergemakkelijken haar gesprekken met de bevolking die in ons arrondissement uit heel de wereld is samengestroomd.
Met die sociale vaardigheid en meertaligheid ontmijnde zij meermaals explosieve situaties.
Voor wat betreft het organiseren en leiden van een kantoor heeft zij altijd twee mooie voorbeelden gehad, met name dat van een middelgroot provinciaal kantoor en dat van een grote hoofdstedelijke associatie. Van beide formules heeft zij de positieve en negatieve aspecten kunnen observeren.
Enerzijds waardeert zij de wetenschap van het grote kantoor op het gebied van delegeren van taken, opsplitsen in verschillende afdelingen, efficiënte taakverdelingen en goede doorstroming van de werklast. Anderzijds waardeert zij de bijzondere zorgvuldigheid en persoonlijke betrokkenheid van het kleinschaliger kantoor.
De opleiding van nieuwe medewerkers verzorgt zij graag. Ze neemt ook regelmatig mensen in opleiding, zoals stagiair-magistraten, stagiair-gerechtsdeurwaarders, personeelsleden op ronde, om hen te laten kennismaken met de praktische kant van het beroep.
Van de moderne technologieën maakt zij gretig gebruik. Als werkinstrument op kantoor, als informatiebron en zelfs op het terrein: nooit verlaat zij het kantoor zonder portable, printer en een Internetverbinding.
Vandaag aanvaardt en omarmt zij alle prerogatieven en de verantwoordelijkheden van het ambt."

4.6. Eveneens op 7 november 2012 brengt de raad van de arrondissementskamer over de tussenkomende partij een 'globaal advies' uit. De tussenkomende partij krijgt eveneens 23/25 voor het criterium 'bekwaamheid'. Deze score wordt als volgt gemotiveerd:

“Deze kandidaat genoot een goede opleiding in verschillende toonaangevende kantoren.
Daar ontwikkelde hij zijn goede kennis van de procedureregels en ontvouwde hij zijn verlangen om nauwgezet te ageren naar de geest en de letter van de wet.
Voor wat betreft de uitzonderlijke of complexere materies dook en duikt hij zonder aarzelen in de wetgeving en de literatuur om op zoek te gaan naar de juiste oplossing en werkwijze.
Zijn plaatsvervangingen voor diverse titularissen met elk hun specifiek cliënteel en elk hun eigen arbeidsmethode, hebben geleid naar een ruime ervaring, zowel op het kantoor als op het terrein, en een brede kijk op het ambt in het algemeen.
In die mate dat hij elke procedure met doortastendheid aankan. Hij is ‘meester’ van de situatie.
Voor deze kandidaat is elke opdracht een nieuwe uitdaging. Die uitdaging brengt hij graag met stiptheid en met zin voor detail tot een goed resultaat. Dat resultaat is precies, ordelijk en proper. Tot grote voldoening van de vervangen gerechtsdeurwaarders en bij uitbreiding van hun opdrachtgevers.
Hij weigert geen enkele opdracht. De ministerieplicht is voor hem geen ijdel begrip.
Zijn blijvende leergierigheid bevestigt hij door zijn verdere vorming. Wetgeving, rechtsleer en rechtspraak blijft hij van nabij volgen.
Speciale aandacht mag zeker gaan naar zijn duidelijk leesbaar handschrift. Dit is wellicht een exponent van zijn streven naar ordelijkheid. De leesbaarheid van de exploten is in zijn opinie een absoluut minimum om een degelijk rechtsverkeer mogelijk te maken.
Deze kandidaat is thuis in Brussel en de rand. Hij heeft altijd in dit arrondissement gewoond, school gelopen, geleefd en gewerkt. Hij is vertrouwd met de streek en kent de gewoonten, gebruiken, leefwereld van mensen van diverse nationaliteiten, alsook de werkwijze met het parket, politie en andere actoren in de juridische wereld.”

Voor het criterium ‘vaardigheden’ wordt ook aan de tussenkomende partij 9/10 toegekend en dit wordt als volgt gemotiveerd:

“Deze kandidaat is opgegroeid in een gezin van zelfstandigen waarbij het contact met de klanten van diverse sociale klassen een leerrijke school was en die het hem mogelijk gemaakt heeft door te dringen in de psychologie van de mensen.
Zijn communicatieve vaardigheid is gestoeld op die zelfde context. Hij hecht daarbij veel belang aan een menselijke aanpak. Eerbied voor elkeen. Met die grondgedachte gaat hij elke dag aan de slag. De schuldenaars waarderen zijn luisterbereidheid en constructieve opstelling.
Hij beseft ten volle dat een doelgerichte methodiek de basis is van een goede organisatie. Door zijn werk voor meer dan tien verschillende kantoren, heeft hij een even grote diversiteit aan werkmethoden ontdekt. Ongetwijfeld vermag deze kandidaat hiervan een goede synthese te maken naar zijn eigen (toekomstige) organisatie toe.

Het enthousiasme van deze evenwichtige persoon werkt aanstekelijk. Administratieve medewerkers en stagiairs luisteren graag naar hem. Middels overleg en motivatie stuurt hij hen en verbetert hij hun werk of werkwijze.
Kalmte is zijn handelsmerk.
Plichtsbewustzijn en plichtsgetrouwheid geven glans aan zijn optreden.
Confraters, magistraten, inspecteurs van politie waarderen zijn positieve attitude. Zijn beschaafd taalgebruik in de beide landstalen en verzorgd voorkomen dragen zeker bij tot de respectvolle contacten die hij met de verantwoordelijken van de overige aanverwante diensten onderhoudt.
Hij is computergericht. Zijn kennis daaromtrent deelt hij graag met de kantoormedewerkers.
Deze kandidaat zal de wereld niet verbeteren, maar hij tracht hem zeker leefbaar te houden."

De tussenkomende partij behaalt aldus net zoals verzoekster een score van 32/35.

4.7. De FOD Justitie gaat overeenkomstig omzendbrief nr. 196 vervolgens over tot het opstellen van een rangschikking van de kandidaten. Zowel verzoekster als de tussenkomende partij krijgen voor het onderdeel 'anciënniteit/beroepservaring' een score van 35/35. Samen met de punten die hen door de raad van de arrondissementskamer werden toegekend geeft dit een eindresultaat van 67/70 voor de beide partijen.

4.8. Bij koninklijk besluit van 17 juni 2013 wordt de tussenkomende partij benoemd tot gerechtsdeurwaarder in het gerechtelijk arrondissement Brussel.

Uit het benoemingsbesluit blijkt dat alle kandidaten met een score van 68, 69 of 70 werden benoemd en voorts de tussenkomende partij als enige uit de groep van kandidaten die 67 punten hebben behaald. Het bestreden besluit motiveert die keuze voor de tussenkomende partij als volgt:

"Overwegende dat het mogelijk is dat meerdere kandidaten een *ex aequo* puntenscore behalen terwijl er geen voldoende vacante plaatsen zijn om al deze *ex aequo* gerangschikte kandidaten te benoemen; dat het redelijk voorkomt om in dat geval aandacht te besteden aan bepaalde andere elementen en activiteiten gerelateerd aan het ambt van gerechtsdeurwaarder, welke een meerwaarde

kunnen betekenen voor de kandidatuurstelling en tevens via het standaard Curriculum Vitae kunnen worden verzameld. Daarbij valt in het bijzonder te denken aan de betrokkenheid/activiteiten van de kandidaat in het kader van een beroepsvereniging, de academische kennis en activiteiten van de kandidaat (publicaties, voordrachten en uiteenzettingen), nuttige gevolgde opleidingen, alsook andere nuttige kennis of ervaring (ervaring als kandidaat-gerechtsdeurwaarder binnen de betrokken gemeente of het betrokken kantoor, ervaring aan de balie of in het notariaat, vertrouwdheid met de regio, engagementen, edm.);
[…]
Overwegende dat nog slechts één vacante post niet werd ingevuld;
Overwegende dat blijkt dat drie kandidaten eenzelfde score van 67 behalen:
- Mevr. De Mey Caroline;
- [...];
- De Heer Vandevelde Johan;
Overwegende dat van deze drie kandidaten slechts één kandidaat in aanmerking kan komen voor een benoeming tot gerechtsdeurwaarder in het gerechtelijk arrondissement Brussel waarvoor de vacature werd bekendgemaakt in het Belgisch Staatsblad van 1 juni 2012; dat het dus nodig is om toepassing te maken van de bijkomende criteria om tot een keuze te kunnen komen;
Overwegende dat op basis van het dossier zoals ingediend door de kandidaten op basis van die laatste weging twee kandidaten, met name mevr. De Mey Caroline en de heer Vandevelde Johan, zich blijken te onderscheiden ten aanzien van de derde kandidaat, […]; dat mevr. De Mey Caroline zich onder meer onderscheidt op basis van haar onderricht van verschillende lesonderdelen van de erkende opleiding niveau AJU2 ‘Uitvoeringsrecht’ aan het opleidingsinstituut van de OFO; dat de heer Vandevelde Johan zich onder meer onderscheidt op basis van zijn actieve betrokkenheid binnen de beroepsvereniging en zijn andere nuttige ervaring waaronder de medewerking aan de oprichting van een plaatselijk werkgelegenheidsagentschap;
Overwegende echter dat, voor het overige, op basis van het dossier, zoals ingediend door de betrokken kandidaten mevr. De Mey Caroline en de heer Vandevelde Johan, blijkt dat deze kandidaten, voor wat betreft de overige elementen waarmee ingeval van *ex aequo* scores rekening kan worden gehouden aan elkaar gelijkwaardig zijn en derhalve dat op basis van die laatste weging beide kandidaten op een *ex aequo* blijven staan;
Overwegende dat het redelijk is om, in geval van blijvende *ex aequo*, finaal als decisief gegeven uit te gaan van de ervaring als kandidaat-gerechtsdeurwaarder als bijzondere toepassing van de anciënniteitsregel;
Overwegende dat de heer Vandevelde Johan een anciënniteit kan doen gelden van veertien jaren, daar waar mevr. De Mey Caroline elf jaren anciënniteit heeft als kandidaat-gerechtsdeurwaarder;
[…]
Overwegende dat op grond van de vergelijking van alle vooropgestelde elementen inzake adviesvorming en beroepservaring de heer Vandevelde Johan als de meest geschikte kandidaat dient te worden weerhouden voor het ambt van gerechtsdeurwaarder in het gerechtelijk arrondissement Brussel.”

4.9. Bij ministerieel besluit van 11 juli 2013 wordt bepaald dat het kantoor van de tussenkomende partij te Anderlecht wordt gevestigd.

IV. Verzoek tot verwijzing van de zaak naar de tweetalige kamer

Verzoek

5. De tussenkomende partij merkt op dat tegen haar benoeming nog twee andere beroepen zijn ingesteld en dat de mogelijkheid bestaat dat deze zaken worden verwezen naar de tweetalige kamer. Zij acht het wenselijk dat de zaken door éénzelfde kamer zouden worden behandeld en vraagt om in voorkomend geval ook deze zaak naar de tweetalige kamer te verwijzen.

Beoordeling

6. Het gebruik van de talen door de organen van de Raad van State die betrokken zijn bij de werking van de afdeling Bestuursrechtspraak raakt de openbare orde en kan door een ambtenaar in overheidsdienst waarvan het besluit wordt aangevochten dat zijn individuele rechtstoestand regelt, niet worden gekozen.

Het wordt niet betwist dat de voorliggende zaak moet worden behandeld in het Nederlands.

De tweetalige kamer neemt overeenkomstig artikel 87 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State kennis van de beroepen tot nietigverklaring die artikel 61 haar speciaal opdraagt. Dat een ander beroep, zelfs gericht tegen hetzelfde besluit, met toepassing van de regelgeving betreffende het gebruik van de talen door de afdeling Bestuursrechtspraak mogelijk in een andere taal moet worden behandeld of moet worden verwezen naar de tweetalige kamer op grond van de limitatieve lijst bedoeld in artikel 61 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State, maakt de huidige zaak nog niet tot zo een in artikel 61 bedoelde

zaak.

7. Er is geen reden om de voorliggende zaak naar de rol van de tweetalige kamer te verwijzen.

V. Onderzoek van het eerste middel

Vooraf

8. Het auditoraatsverslag maakt formeel melding van het eerste, het tweede, het derde en het zesde middel en het vat de argumentatie van de partijen met betrekking tot het tweede, het derde en het zesde middel summier samen. Na beredeneerd onderzoek van het eerste middel, geput uit de schending van de formelemotiveringsplicht, besluit het auditoraat tot de gegrondheid ervan. Het tweede en het derde middel kunnen volgens het auditoraat "niet verder onderzocht worden" en ook het zesde middel kan "bij gebreke aan formele motivering niet verder onderzocht worden". De Raad van State stelt dan ook vast dat enkel het eerste middel in het auditoraatsverslag daadwerkelijk is besproken, onderzocht en beoordeeld geworden en dat het dit middel is dat volgens het auditoraat de oplossing van het geschil mogelijk maakt. Overeenkomstig artikel 24, tweede lid, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State doet de Raad uitspraak over de conclusies van het tot dit eerste middel beperkte auditoraatsverslag.

Uiteenzetting van het middel

9. Het eerste middel is ontleend aan de schending van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 'betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen' (hierna: de formelemotiveringswet), wat verzoekster in het inleidend verzoekschrift als volgt adstrueert (voetnoten weggelaten):

> "11. *In casu* heeft de benoemende overheid overwogen als volgt:
> 'Overwegende echter dat, voor het overige, op basis van het dossier, zoals ingediend door de betrokken kandidaten mevr. De Mey Caroline en de heer Vandevelde Johan, blijkt dat deze kandidaten, voor wat betreft de overige

elementen waarmee ingeval van *ex aequo* scores rekening kan worden gehouden aan elkaar gelijkwaardig zijn en derhalve dat op basis van die laatste weging beide kandidaten op een *ex aequo* blijven staan.'

Bij deze overweging moet worden opgemerkt dat niet verwezen wordt naar concrete elementen uit de ingediende dossiers, maar dat in abstracte termen wordt verwezen naar 'de overige elementen waarmee ingeval van *ex aequo* scores rekening kan worden gehouden'.

Hieruit volgt dat het onmogelijk is de concrete dossiers van de respectieve kandidaten op dit punt te vergelijken. Niet valt uit te sluiten dat er geen concrete verwijzingen werden opgenomen omdat de heer Johan Vandevelde mogelijk niet beschikt over bijkomende doorslaggevende elementen die hem ten aanzien van verzoekende partij zouden kunnen onderscheiden. Immers, zo zou men kunnen denken, indien de heer Johan Vandevelde wel zou beschikken over doorslaggevende onderscheidende elementen, zouden deze elementen toch in het Koninklijk Besluit zijn opgenomen teneinde te vermijden dat men terug moest grijpen naar het (in dit vergelijkingsstadium mogelijk precaire) criterium van de anciënniteit.

12. Bovendien stelt verzoekende partij vast dat volgende elementen niet uitdrukkelijk in overweging werden genomen in het Koninklijk Besluit:

- Een publicatie 'Samenloop der Schuldeisers' gepubliceerd in het tijdschrift 'Jura Falconis' editie februari 2000, werd niet (uitdrukkelijk) in aanmerking genomen terwijl in de omzendbrief nr. 196 'publicaties' wel uitdrukkelijk worden vermeld als bij gelijke puntenscores te hanteren element.
- Het lidmaatschap van de oudervereniging van L'Envol te Etterbeek werd niet (uitdrukkelijk) in aanmerking genomen terwijl in de omzendbrief nr. 196 onder 'andere nuttige ervaring' 'vertrouwdheid met de regio en engagementen' wel uitdrukkelijk worden vermeld als bij gelijke puntenscores te hanteren element.
- De verantwoordelijkheid, in het kader van het actief lidmaatschap van het praesidium van het Vlaams Rechtsgenootschap, werd niet (uitdrukkelijk) in aanmerking genomen terwijl de opsomming in de omzendbrief nr. 196 onder 'andere nuttige ervaring' niet limitatief is (gelet op de drie puntjes voor de afsluiting van de haakjes) en niet valt te ontkennen dat het dragen van financiële en organisatorische (eind)verantwoordelijkheid binnen een toonaangevend en omvangrijk studentenvereniging als het Vlaams Rechtsgenootschap aan de rechtsfaculteit van de KU Leuven, onmiskenbaar als nuttig kan worden weerhouden ten aanzien van de organisatorisch niet evidente en financieel verankerde praktijk van een gerechtsdeurwaarder.

De benoemende overheid heeft met andere woorden niet met alle relevante feitelijke gegevens rekening gehouden. Het is verzoekende partij niet duidelijk waarom de benoemende overheid voormelde elementen niet in rekening heeft genomen, terwijl de omzendbrief nr. 196 uitdrukkelijk verwijst naar deze elementen.

Verzoekende partij kan dan ook niet om de vaststelling heen dat indien de benoemende overheid wel met alle relevante feiten rekening zou hebben genomen, de rangschikking na de twee vergelijkingsronde misschien in haar voordeel zou zijn uitgedraaid. Het is hoe dan ook niet duidelijk waarom de benoemende overheid geen rekening hield met voormelde elementen. Dit zou net moeten blijken uit de motivering van de benoemende overheid.

Immers, indien de benoemende overheid voormelde elementen wel degelijk in aanmerking zou hebben genomen, dan vereist de formele motiveringsplicht dat de benoemende overheid meedeelt waarom deze niet dienstig zijn, minstens waarom er tot een *ex aequo* wordt besloten tussen verzoekende partij en haar tegenkandidaat, de heer Johan Vandevelde. Dit is *in casu* niet het geval.
13. Dergelijke motivering is evenmin afdoende. Opdat immers sprake is van een afdoende motivering dient de motivering onder meer concreet en volledig te zijn. Er kan geen sprake zijn van een afdoende motivering wanneer de benoemende overheid bepaalde mogelijks doorslaggevende elementen die ze op basis van een omzendbrief in rekening moet nemen, naast zich neerlegt.
Indien de benoemende overheid voormelde elementen wel in rekening had genomen, dan had zij mogelijks niet op een blijvend *ex aequo* gestuit na de tweede vergelijkingsronden. Er kan hoe dan ook geen sprake zijn van een volledige en concrete motivering in hoofde van de benoemende overheid wanneer diezelfde overheid bepaalde elementen niet betrekt in haar beoordeling, terwijl omzendbrief nr. 196 voorschrijft dat ze dit wel dient te doen."

10. Verzoekster noemt in de memorie van wederantwoord de uitdrukkelijke motivering over de gelijkwaardigheid van haar en de tussenkomende partij niet afdoende, want niet concreet, formalistisch, stereotiep en nietszeggend. Bovendien stelt zij vast dat zekere elementen niet uitdrukkelijk in overweging werden genomen. Zij verwijst opnieuw naar de publicatie in Jura Falconis – "terwijl in de omzendbrief nr. 196 'publicaties' wel uitdrukkelijk worden vermeld als bij gelijke puntenscores te hanteren element" – haar lidmaatschap van een oudervereniging – "terwijl in de omzendbrief nr. 196 onder 'andere nuttige ervaring' 'vertrouwdheid met de regio en engagementen' wel uitdrukkelijk worden vermeld als bij gelijke puntenscores te hanteren element" – en haar activiteiten in het VRG-praesidium – "terwijl de opsomming in de omzendbrief nr. 196 onder 'andere nuttige ervaring' niet limitatief is (gelet op de drie puntjes voor de afsluiting van de haakjes) en niet valt te ontkennen dat het dragen van financiële en organisatorische (eind)verantwoordelijkheid binnen een toonaangevend en omvangrijk[e] studentenvereniging als het Vlaams Rechtsgenootschap aan de rechtsfaculteit van de KU Leuven, onmiskenbaar als nuttig kan worden weerhouden ten aanzien van de organisatorisch niet evidente en financieel verankerde praktijk van een gerechtsdeurwaarder".

Meer in het bijzonder wat haar publicatie betreft acht zij de ouderdom ervan niet relevant als reden om er geen rekening mee te houden; het

onderwerp is actueel en raakt de dagelijkse praktijk van de gerechtsdeurwaarder. In elk geval blijkt niet dat de tussenkomende partij zou beschikken over een relevante publicatie. De betrokkenheid in de oudervereniging toont voorts aan dat zij zich engageert in de gemeente Etterbeek en zich integreert in het sociale weefsel van de gemeente en het is derhalve een essentieel element waarmee onterecht geen rekening werd gehouden, terwijl de tussenkomende partij geen equivalente betrokkenheid kan voorleggen.

Het is verzoekster niet duidelijk waarom de benoemende overheid voormelde elementen niet in rekening heeft genomen, terwijl omzendbrief nr. 196 uitdrukkelijk verwijst naar deze elementen. Zij kan deze elementen voorleggen, terwijl uit geen enkel document blijkt dat de tussenkomende partij vergelijkbare of betere elementen kan voorleggen. De verwerende partij verwijst hier ook niet naar in haar memorie van antwoord. In de vergelijking tussen verzoekster en de tussenkomende partij zijn de betreffende elementen volgens verzoekster essentieel, precies omdat ze, indien ze bij de vergelijking betrokken zouden zijn geweest, een onderscheid in haar voordeel hadden kunnen maken.

Vervolgens merkt verzoekster op dat omzendbrief nr. 196 nergens bepaalt dat in geval van *ex aequo* tussen twee kandidaten, nogmaals rekening zou worden gehouden met anciënniteit.

Verzoekster gaat ook in op de financiële gezondheid van haar vennootschap als onderscheidend criterium. Ten slotte merkt zij op dat ten onrechte wordt voorbijgegaan aan haar vakantiewerk, haar talenkennis, haar leidinggevende capaciteiten, aanpassing aan de moderne technologieën, sociale vaardigheden en ervaring op het terrein.

Beoordeling

11. De belangrijkste bestaansreden van de motiveringsplicht, zoals die wordt opgelegd door de formelemotiveringswet van 29 juli 1991, bestaat erin dat de betrokkene in de hem aanbelangende beslissing zelf de motieven moet kunnen aantreffen op grond waarvan ze werd genomen, derwijze dat blijkt, of minstens kan worden nagegaan of de overheid is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij die correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan binnen de perken van de redelijkheid tot haar beslissing is gekomen, opdat de betrokkene met kennis van zaken zou kunnen nagaan of het aangewezen is de beslissing met een annulatieberoep te bestrijden.

Het besluit tot benoeming van een gerechtsdeurwaarder dient overeenkomstig de formelemotiveringswet de feitelijke en juridische overwegingen te bevatten die eraan ten grondslag liggen en die vermeldingen moeten afdoende zijn. Het afdoende karakter van de motivering betekent dat de motivering pertinent moet zijn, dit wil zeggen dat ze duidelijk met de beslissing te maken moet hebben en dat ze draagkrachtig moet zijn, dit wil zeggen dat de aangehaalde redenen moeten volstaan om de beslissing te dragen.

12. Een positieve motivering volstaat: er moet worden aangegeven waarom de benoemde kandidaat de voorkeur heeft gekregen, er moet niet worden uiteengezet waarom de andere kandidaten niet zijn benoemd. Dit betekent evenwel niet dat het benoemingsbesluit beperkt mag zijn tot de enkele vermelding dat de benoemde kandidaat de benoemingsvoorwaarden vervult of dat het kan volstaan de kwaliteiten van de benoemde op te sommen. Uit het besluit moet kunnen worden afgeleid welke redenen het bestuur ertoe gebracht hebben de ene kandidaat boven de andere te verkiezen. Dit betekent niet dat noodzakelijkerwijze de aanspraken van alle kandidaten besproken moeten worden, maar wel dat het bestuur de criteria aanwijst op grond waarvan het er uiteindelijk toe gekomen is aan de benoemde de voorkeur te geven, hetgeen de teleurgestelde kandidaten moet toelaten in te zien op grond van welke objectieve en pertinente criteria zij werden voorbijgegaan.

13. Het eerste middel neemt opvallend niet de volledige motivering van het bestreden benoemingsbesluit op de korrel. Meer bepaald neemt verzoekster in het middel geen aanstoot aan de motieven om haar te rangschikken na zes andere kandidaten en vóór 34 minder sterke kandidaten, noch formuleert zij in het inleidend verzoekschrift kritiek op de motivering om bij blijvend *ex aequo* te kiezen voor de tussenkomende partij. Van de gehele motivering richt zij in het middel enkel kritiek op die ene fase die daartussen is gelegen: de vaststelling dat zij en de tussenkomende partij na eliminatie van de derde *ex aequo* kandidaat aan elkaar gewaagd blijven nádat hun bekwaamheid, vaardigheden, anciënniteit en de overige nuttige elementen zijn vergeleken.

14. Dat één van de andere twee overgebleven kandidaten met een score van 67 punten afvalt, strekt verzoekster tot voordeel; belang bij kritiek op de daartoe gehanteerde motieven heeft zij dus niet.

15. Waarom dan zijzelf en de tussenkomende partij met elkaar in competitie blijven, is in het bestreden besluit als volgt verwoord:

> "Overwegende dat van deze drie kandidaten slechts één kandidaat in aanmerking kan komen voor een benoeming tot gerechtsdeurwaarder in het gerechtelijk arrondissement Brussel waarvoor de vacature werd bekendgemaakt in het Belgisch Staatsblad van 1 juni 2012; dat het dus nodig is om toepassing te maken van de bijkomende criteria om tot een keuze te kunnen komen;
> Overwegende dat op basis van het dossier zoals ingediend door de kandidaten op basis van die laatste weging twee kandidaten, met name mevr. De Mey Caroline en de heer Vandevelde Johan, zich blijken te onderscheiden ten aanzien van de derde kandidaat, […]; dat mevr. De Mey Caroline zich onder meer onderscheidt op basis van haar onderricht van verschillende lesonderdelen van de erkende opleiding niveau AJU2 'Uitvoeringsrecht' aan het opleidingsinstituut van de OFO; dat de heer Vandevelde Johan zich onder meer onderscheidt op basis van zijn actieve betrokkenheid binnen de beroepsvereniging en zijn andere nuttige ervaring waaronder de medewerking aan de oprichting van een plaatselijk werkgelegenheidsagentschap;
> Overwegende echter dat, voor het overige, op basis van het dossier, zoals ingediend door de betrokken kandidaten mevr. De Mey Caroline en de heer Vandevelde Johan, blijkt dat deze kandidaten, voor wat betreft de overige elementen waarmee ingeval van *ex aequo* scores rekening kan worden gehouden aan elkaar gelijkwaardig zijn en derhalve dat op basis van die laatste weging beide kandidaten op een *ex aequo* blijven staan."

Hieruit blijkt dat de benoemende overheid voor de vergelijking van de overgebleven kandidaten steun zoekt in hun dossier en dit toetst aan “de overige elementen”. Wat die overige elementen zijn, leert verzoekster eveneens uit het bestreden besluit: het zijn “bepaalde andere elementen en activiteiten gerelateerd aan het ambt van gerechtsdeurwaarder, welke een meerwaarde kunnen betekenen voor de kandidatuurstelling”, waarvan een niet-limitatieve lijst in het besluit wordt opgesomd – “de betrokkenheid/activiteiten van de kandidaat in het kader van een beroepsvereniging, de academische kennis en activiteiten van de kandidaat (publicaties, voordrachten en uiteenzettingen), nuttige gevolgde opleidingen, alsook andere nuttige kennis of ervaring (ervaring als kandidaat-gerechtsdeurwaarder binnen de betrokken gemeente of het betrokken kantoor, ervaring aan de balie of in het notariaat, vertrouwdheid met de regio, engagementen, edm.)”.

Verzoekster vermag met andere woorden uit het bestreden besluit af te leiden wat de aanvullende elementen zijn waarmee de benoemende overheid in geval van *ex aequo* rekening houdt. De motivering geeft aan wat de criteria zijn waarop de kandidatuur – elke *ex aequo* kandidatuur – is getoetst.

16. De motivering die ertoe heeft geleid de derde kandidaat te elimineren levert het bewijs dat de vergelijking ook effectief is gebeurd; inzonderheid de betrokkenheid in een beroepsvereniging en andere nuttige ervaring van de tussenkomende partij door de oprichting van een plaatselijk werkgelegenheidsagentschap worden vermeld, evenals de academische activiteiten van verzoekster.

17. Als de benoemende overheid dan tot de conclusie komt dat het onderzoek van de dossiers géén onderscheidende voorsprong oplevert aan één van de twee overgebleven kandidaten en zij dus géén reden vindt om aan de hand van deze vergelijking een kandidaat uit te kiezen voor benoeming, dan volstaat het uit formeel oogpunt dat zij die vaststelling onder woorden brengt.

De in het middel aangevoerde formelemotiveringsplicht vereist niet dat zij dit nogmaals woordelijk element per element expliciet aanstipt en toelicht om alzo de verantwoording van haar motieven in de beslissing zelf op te nemen. Zulks is een probleem van materiële motivering, waarbij het bestuur aan de hand van de gegevens van het administratief dossier moet kunnen aantonen dat het bij zijn besluitvorming rekening gehouden heeft met concrete gegevens die het formele motief terdege onderbouwen en die aldus de latere wettigheidstoetsing van dat motief mogelijk maken.

De vermelding dat de beide kandidaten gelijkwaardig blijven is gelet op de overige vermeldingen in de motivering ‘afdoende’, wat betekent dat ze als zodanig – dit wil zeggen los van de gegevens van het dossier – een deugdelijke grondslag vormt voor dit bekritiseerde onderdeel van de motivering van het besluit. Verzoekster vermag uit de geciteerde overwegingen af te leiden dat de benoemende overheid van oordeel is dat de overige door de kandidaten in hun dossier aangebrachte elementen niet van een zodanige aard zijn dat de twee nog in aanmerking komende kandidaten zich aan de hand daarvan direct zichtbaar van elkaar onderscheiden.

18. Dat, zoals verzoekster betoogt, de tussenkomende partij “mogelijk niet beschikt over bijkomende doorslaggevende elementen die hem ten aanzien van verzoekende partij zouden kunnen onderscheiden” is een gegeven dat precies uit de uitgeschreven motivering blijkt. Verzoekster heeft geen belang erbij het tegendeel aangetoond te zien worden.

19. Blijft de vraag of verzoekster wél over onderscheidende elementen beschikt die de verwerende partij ten onrechte onbesproken laat.

Anders dan verzoekster beweert, stelt de formeel gegeven motivering haar in staat om na te gaan welke elementen in haar dossier passen in de “overige elementen” waarbij in deze fase van de vergelijking van titels en ver-

diensten wordt stilgestaan en om te beoordelen of daaruit terecht mag worden afgeleid dat ze niet doorslaggevend kunnen zijn.

Verzoekster wijst in het inleidend verzoekschrift in dat verband op drie gegevens in haar dossier die volgens haar tot een andere conclusie nopen en waaraan de verwerende partij geen of geen passende aandacht zou hebben gegeven. Dit echter is, zoals hiervóór is overwogen, veeleer een zaak van materiële dan van formele motivering. Aangezien al de partijen evenwel hun zienswijze over deze drie elementen hebben gegeven in het woord en wederwoord over het eerste middel, onderzoekt de Raad dit aspect van de in het middel aangevoerde wettigheidskritiek ook mede onder de invalshoek van de materiëlemotiveringsplicht.

In de memorie van wederantwoord herneemt verzoekster deze drie elementen en voegt zij hieraan nog toe dat ook ten onrechte is voorbijgegaan aan de financiële gezondheid van haar vennootschap, haar vakantiewerk, haar talenkennis, haar leidinggevende capaciteiten, aanpassing aan de moderne technologieën, sociale vaardigheden en ervaring op het terrein. Zij had dit alles reeds kunnen aanvoeren in het inleidend verzoekschrift, zodat alleen reeds om die reden die toevoeging aan het eerste middel niet ontvankelijk is.

20. Het lidmaatschap van een oudervereniging te Etterbeek en de activiteiten in de studentenvereniging rangschikt verzoekster onder “andere nuttige ervaring”, wat het eerste element betreft inzonderheid onder de vertrouwdheid met de regio.

Zelfs in de veronderstelling dat dit relevante onderscheidende elementen zouden zijn – wat de verwerende partij betwist – stelt de Raad van State vast dat de tussenkomende partij zich volgens de benoemende overheid óók onderscheidt in “andere nuttige ervaring” door haar actieve betrokkenheid binnen de beroepsvereniging en haar medewerking aan de oprichting van een plaatselijk werkgelegenheidsagentschap. Die ervaring wijst uit dat de tussenkomende partij eveneens vertrouwd is met de regio. Het lijkt evenmin onredelijk om die ervaring

als van grotere pertinentie te zien voor de taken van een gerechtsdeurwaarder dan het lidmaatschap van een oudervereniging of studentenactiviteiten van meer dan vijftien jaar geleden. Verzoekster toont met die twee elementen niet aan dat zij over duidelijk zichtbaar betere aanspraken beschikt dan de tussenkomende partij en dat deze elementen in strijd komen met de appreciatie dat beide kandidaten gelijkwaardig zijn.

Verzoekster legt ten slotte één publicatie voor, die dateert van 2000. In dit verband zij eraan herinnerd dat de Raad van State zich niet in de plaats van de overheid mag stellen en zijn appreciatie niet in de plaats mag stellen van het bestuur. Van dit bestuur kan echter naar het oordeel van de Raad niet worden gesteld dat het zijn beoordelingsvrijheid te buiten is gegaan door in het geheel van de elementen die de kandidaten in hun dossier hebben voorgelegd, aan die ene publicatie niet een dermate gewicht te hebben toegekend dat het ertoe moet leiden aan verzoekster een voorsprong op te leveren ten opzichte van de tussenkomende partij.

Verzoekster toont bijgevolg aan de hand van de drie door haar opgesomde elementen niet aan dat zij over direct zichtbaar betere aanspraken beschikt die ten onrechte niet in de formele motivering van het benoemingsbesluit besproken zijn geworden en waardoor de beoordeling van de verwerende partij onjuist of onredelijk zou zijn.

21. Verzoekster onderscheidt zich volgens de verwerende partij “op basis van haar onderricht van verschillende lesonderdelen van de erkende opleiding niveau AJU2 ‘Uitvoeringsrecht’ aan het opleidingsinstituut van de OFO”. De tussenkomende partij van haar kant onderscheidt zich “op basis van [haar] actieve betrokkenheid binnen de beroepsvereniging en [haar] andere nuttige ervaring waaronder de medewerking aan de oprichting van een plaatselijk werkgelegenheidsagentschap”. Voor de andere elementen scoren zij volgens de verwerende partij gelijk. Voortgaande hierop vermocht de benoemende overheid vast te stellen dat er een blijvend *ex aequo* tussen de kandidaten was en aldus aan geen van de

twee elementen waarop de beide kandidaten zich van elkaar onderscheiden een doorslaggevende waarde te hechten.

22. In de memorie van wederantwoord formuleert verzoekster kritiek op de keuze van het anciënniteitscriterium om bij blijvend *ex aequo* tussen beide kandidaten te kiezen. Nog daargelaten wat het verband kan zijn met de in het middel aangevoerde schending van de formelemotiveringsplicht, zij vastgesteld dat die kritiek een laattijdige nieuwe grondslag geeft aan het middel en niet ontvankelijk is.

23. Het middel is ongegrond.

VI. Verder verloop van het beroep

24. Het auditoraat heeft enkel het eerste middel onderzocht. De conclusies van het auditoraatsverslag bieden geen oplossing van het geschil. Er is reden tot het bevelen van een aanvullend onderzoek.

BESLISSING

1. De Raad van State heropent het debat.

2. Het door de auditeur-generaal aangewezen lid van het auditoraat wordt met een aanvullend onderzoek gelast.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van 5 mei 2015, door de Raad van State, IXe kamer, samengesteld uit:

Geert Van Haegendoren,	kamervoorzitter,
Bruno Seutin,	staatsraad,
Bert Thys,	staatsraad,

bijgestaan door

Tiny Temmerman,	griffier.

De griffier	**De voorzitter**
Tiny Temmerman	**Geert Van Haegendoren**